

Goeden avond vrienden,

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denk zelf na, dan plukt u de meest goede en zuivere vruchten van een bijeenkomst als deze.

Er is gesproken over inwijding, over magie. Nu zou ik eigenlijk uit de toon willen vallen. Ik zou gewoon willen spreken over

DE WAARHEID

Per slot van rekening, wanneer wij in het aardse leven zitten, of wanneer wij in een geestelijke sfeer vertoeven, dan is de grootste vijand van onze bewustwording - en gelijktijdig onze grootste helpster: "Maya", de godin van de Begoocheling en Betovering. Rond ons is een wereldwaan, zodat wij niet meer weten wat reëel is, wat waar is en wat alleen misschien uit onszelf is voortgekomen. Gedurende het hele bestaan der mensheid heeft men steeds weer gezocht naar de waarheid.

Nu kun je natuurlijk van mening verschillen over hetgeen wat waar is en wat niet waar is. Zolang er geen absolute waarheid erkend is, is die strijd mogelijk. Toch zijn er altijd een paar punten, die ons direkt opvallen. Éen ervan is dit: wij weten veelal, wat waar is, maar wensen het niet te accepteren. Bijvoorbeeld: Wanneer in een bepaald land de productienorm niet is gehaald, dan zegt men, tegen alle waarheid, dat deze norm weliswaar is overschreden, maar dat men, uit regeringsredenen en tevens om arbeiders te sparen, besloten heeft de norm tot het redelijke terug te brengen. Daarna volgen dan de ware cijfers.

Nu zult u zeggen: "Maar dat gebeurt alleen in landen waar dictatuur heerst." Dat weet ik nog zo net niet, vrienden. Ik denk dat het niet alleen gebeurt bij landen waar dictatuur is, maar in heel veel huisgezinnen en bij heel veel mensen is het eigenlijk ook zo.

Hoe vaak is het u niet gebeurd dat iemand tegen u zei: "Regenen vandaag? Dat gebeurt niet. Kijk eens wat een stralende hemel!"

Maar als je dan 'smiddags tezamen een nat pak haalt, dan zegt dezelfde: "Heb ik je het dan ook niet gezegd? Had dan ook een regenjas meegenomen!" Daarin in ligt een bewuste ontwijking van de waarheid. Maar wanneer je met dit bewust ontwijken begint, weet je uiteindelijk niet meer waar het einde is. Daarom ga ik nu een paar korte punten formuleren, juist over dit onderwerp: "Waarheid". Het is eigenlijk een reeks van spreukjes, als een soort bloemlezing tezamen gevlochten, die u misschien hier en daar erop kunnen wijzen, dat u de waarheid wel weet, maar ze liever niet bekent, zelfs aan uzelf niet.

Waarheid is datgene wat door niemand bestreden kan worden, ook niet door God.

Wanneer iets werkelijk wáár is, dan is het een eigenschap van de kosmos, een uitdrukking van het Goddelijke, als zodanig onveranderlijk en eeuwig vaststaand. Dat kan niemand bestrijden.

Waarheid is voor velen slechts een begrip in reeksen van woorden uitgedrukt en zelden beleefd. Men spreekt wel over de waarheid, maar hoe vaak komt het niet voor, dat wij de waarheid liever niet horen. Dat wij veel liever zouden horen: "Laat die waarheid nu in 's hemelsnaam waar zij is." Dan gaat onze mooie droom aan stukken.

Wij spreken over de waarheid, maar wij zoeken haar zelden. Toch is waarheid uw kracht.

De kracht van de waarheid is de band die de Schepping tezamen houdt.

De band van de waarheid? Waarom een band? Omdat slechts de ware verhoudingen tezamen ook een evenwichtig geheel kunnen vormen. Omdat slechts in de realiteit een Schepping mogelijk is die blijft voortbestaan. Al het andere is onevenwichtig en het onevenwichtige vernietigt zichzelf. Dan kunnen wij heel rustig voor onszelf zeggen: "Wie de waarheid kent, heeft het eeuwig leven gevonden." Het eeuwig leven is waarheid.

Als je het meer op een burgerlijke manier gaat bekijken, zo buiten het geestelijke om, dan komen er verschillende andere dingen naar voren, dan zegt men: "De waarheid is datgene wat je wel weet, maar niet mag zeggen."

Dat komt vaak voor. Want in stoffelijke norm valt de waarheid soms te rauw; zij zou een hele omwenteling teweeg kunnen brengen. Omwentelingen zijn niet altijd gewenst, tenzij in onszelf. Dus: dan spreken wij de waarheid niet.

Maar weten wij de waarheid? Daar gaat het om. Zo kun je de waarheid stoffelijk als volgt omschrijven:

Waar is het, dat wij leven en dat ons leven geen einde heeft.

Waar is het, dat wij streven.

Waar is het, dat er rond ons krachten leven, die ons helpen en bestrijden.

Waar is het, dat in ons een licht leeft, dat engelen ons benijden.

Dat is allemaal waar. Maar kunt u deze waarheid ook werkelijk waarderen? Wij spreken ze wel, geloven ze misschien ook wel, maar doen wij er iets mee?

Waar is, dat de sterren aan de hemel ons noodlot schrijven. Maar waar is het dat wij onze eigen wegen kunnen gaan, wanneer wij in ons een kracht dragen, groter dan al, wat in de sterren kan staan.

M.a.w.: er zijn zeker krachten die je noodlot binden. Er zijn krachten, die je a.h.w. dwingen een zekere richting uit te gaan. Dat is waar, daarover kan men niet strijden. Maar even waar is het, dat in ons een kracht bestaat zó groot, dat wij al deze krachten kunnen overwinnen.

Het is waar, dat het verloop van ons hele leven als geschreven staat in ons lichaam, ons gezicht, in de lijnen van onze hand. U gelooft het misschien niet, maar toch is het waar. Wie deze dingen weet, ziet aan de groei en de bouw van een lichaam, wat voor een persoon hij voor zich heeft. Wanneer je b.v.b. kijkt in de handen, dan zie je in het spel der lijnen zeer veel wat het karakter van de persoon en het verloop van zijn leven onthult.

Het wezen van de mens is waar, maar de mens beseft het niet.

Wij zoeken allemaal naar de waarheid en verlangen naar een toestand waarin we absoluut geen strijd kennen, waarin we niet gebonden zijn aan allerhand wensen, waarin alleen maar één oprechte, eerlijke verhouding bestaat met God, door God, met de wereld. Die waarheid kennen wij, want anders zouden wij niet ontevreden zijn. Toch durven wij die waarheid voor ons zelf niet uit te drukken.

Nu zal de spreker van de vorige week het mij misschien kwalijk nemen, dat ik eventjes op zijn magie terecht kom.

Ik zou willen zeggen: één van de grootste waarheden is het dat 9/10 van hetgeen men magie noemt, zelfbedrog heet. Want omdat wij de waarheid niet durven beseffen omtrent de krachten waarmee wij handelen en werken, toveren wij onszelf een reeks van vastgestelde verhoudingen voor, die in feite niet bestaan. Wij gebruiken allerhand manualen en rituelen, die bestemd zijn om ons in de eerste plaats zó gerust te stellen, dat wij de ware band, die tussen ons en elke wereld bestaat, durven accepteren en ermee werken.

Je kunt op de wereld ontzettend veel tot stand brengen. Veel meer dan u zich misschien kunt realiseren. Maar dat kan alleen in waarheid gebeuren. Op het ogenblik dat de leugen komt tussen ons en ons doel, is het onbereikbaar geworden.

U vraagt zich misschien af waarom wij honderden, misschien duizenden jaren lang zullen moeten reïncarneren. U vraagt zich misschien af, waarom nu en telkens weer een zware last van levens op je schouders wordt gelegd. U vraagt zich af, waarom het in de wereld nu zo gaat, waarom het niet anders kan. Zou het misschien kunnen zijn, omdat men niet oprecht is? Niet de waarheid werkelijk zegt en spreekt en streeft en leeft?

Iedereen wil van die ellendige atoombommen af. Iedereen wil van die lange-afstands-raketten af. Iedereen wil ontwapenen. Wanneer wij nagaan hoe de mensen op de wereld denken, dan is dit werkelijk waar. Die gedachte, dit gevoel, leeft bij menigeen. Maar denk dan eens verder. Als dit

alles waar is, hoe komt het dan, dat de wereld nooit tot een beslissing is gekomen? Hoe komt het dan dat er oorlog na oorlog is?

Bedenk, dat dit niet iets van deze tijd is! Al in de tijd van Ramses III werden er ontwapeningsconferenties gehouden. Niets nieuws onder de zon. Maar hoe komt het dan, dat de mensen steeds hebben gesproken over ontwapening, vrede en een duizendjarig rijk, zonder het ooit te bereiken? Het antwoord is duidelijk: omdat men niet wáár, niet oprecht, niet reëel wilde zijn.

Bekijk de wereld om u heen en vraag u af hoe het komt, dat de mensen op de wereld zo dikwijls ruzie met elkaar hebben.

Het antwoord is eenvoudig: omdat zij de waarheid niet denken, niet spreken en niet accepteren.

Wanneer iemand bij u binnenkomt en zegt: "Wat zie jij er idioot uit", dan bent u gekrenkt. U loopt daarvoor weg. Toch kan het heel goed waar zijn. En waarom? U denkt liever over uzelf als iets perfects, een moderne Rudolph Valentino, of misschien een Marilyn Monroe. U draagt dat beeld met u als een idee. Het is niet echt, niet waar. Juist daarom stoot u zich eraan, als iemand die illusie verstoort.

Ook heeft u zelf bepaalde mogelijkheden, die u op dezelfde manier voor uzelf vernietigt. Denkt u eens even goed na.

God heeft aan alle mensen de werkelijke levensadem gegeven. In u is de lichtende kracht: Zijn adem, die uw ledematen beweegt, uw hersens doet denken en uw geest voortdraagt naar hogere sferen. Draagt niet ieder mens dit in zich? Waarom gebruikt men die kracht dan niet?

Dan zegt u: "Maar ik ben nog zo dom. Ik moet nog zoveel leren".

Dat kan waar zijn. Maar wanneer u dat gebruikt als een uitvlucht om die kracht niet te accepteren en niet te gebruiken, niet haar tot een werkelijkheid in uw leven te maken, dan bedriegt u zichzelf.

Stel je nu eens voor dat dat licht kenbaar, waar en wérkelijk in je zou zijn, dan zou je tegen de wereld niet meer mogen liegen. U zou een ander niet meer met een beleefd knikje voorbij kunnen gaan. U zou niet meer kunnen zeggen: "Dit zijn mijn minderen." Ook zou je niet meer kunnen zeggen: "Nu, met die belastingen neem ik het zo zwaar niet. Een beetje ontduiking geeft toch niets? Een beetje smokkelen? Nu ja, het is tegen de Staat, maar het is sportief."

Dat gaat dan niet meer. Dan kunt u ook niet meer zeggen: "Een politiek compromis is goed". Dan weet je: er bestaat geen aanvaardbaar compromis. Er bestaat alleen de waarheid.

In die waarheid kunnen wij samen gaan, of elkaar ontmoeten. Maar met leugens kun je niets goeds tot stand brengen. Dat zou lastig zijn.

Dan zou b.v.b menige secretaresse tegen haar baas moeten zeggen: "Hoor eens, ouwe brombeer, gebruik nu eens je hersenen." Maar als zij dat doet, dan wordt zij ontslagen. Daarom doet zij het liever niet. Maar als zij de consequenties van de waarheid niet wil aanvaarden, kan zij ook de absolute waarheid op een ander gebied niet verwerven.

Waarheid is niet te verdelen in vakjes. Er bestaat niet de grote taart van levenskracht, ergens, waar je voor een paar kwartjes een punt uit kunt halen. Dat gaat niet. De waarheid is één geheel, onscheidbaar, ondeelbaar. Wanneer men zich dat realiseert, dan zal men ook begrijpen hoe groot de consequenties zijn, die aan het accepteren verbonden zijn; de huidige maatschappij zou in elkaar vallen.

Dan valt ook ontzettend veel van je eigenwaan weg. Dan krijgt voor jou de hele wereld een ander aanzien.

Onwillekeurig vraagt u zich nu af: "Is dat dan wel de moeite waard?"

Ach, laten wij dan maar eens gaan zien, wat de waarheid voor ons kan doen. Oprecht zijn, waar zijn, ons niet aanstellen, betekent, dat wij ons standpunt tegenover de wereld scherp bepalen. Het betekent ook, dat wij door de gewoonte van oprechtheid altijd waar zullen blijven, zodat een ieder weet, wat hij aan ons heeft. Dat houdt dus ook in, dat al onze verbindingen in de wereld op waarheid berusten, en niet op illusies.

Verder: wanneer wij eerlijk en oprecht zijn, de waarheid liefhebben en zoeken, wanneer wij trachten de absolute waarheid in ons te bezitten, dan weten wij ook, dat ook ons geloof voor ons een werkelijkheid wordt. Dan weten wij ook, dat in ons een kracht leeft en dat wij die gebruiken kunnen. Dan aarzelen wij niet meer daarbij. Dan zeggen wij niet: "O, als ons dit nu eens niet gelukt!" Dan gaat men en zegt: "Ik handel", of: "Ik genees." En met een vol vertrouwen, met een inzetten van geheel de persoonlijkheid, kan men genezen, kan men handelen, de kracht die in het eigen wezen woont, activeren. Dan zegt men niet meer: "Misschien is het morgen zus, of zo". Dan zegt men: "Zo denk ik mij morgen, en dus handel ik er naar." Geen overwegingen meer. Geen tweezijdigheid meer.

Men moet de keerzijde van de medaille ook weten te zien. Dat is ongetwijfeld waar. Maar even waar is het, dat men voor zich een bepaalde zijde van de medaille zal moeten kiezen als eigen beleven, als ogenblikkelijke werkelijkheid.

Nu is het waar, dat je één van de twee zijden van een bepaalde zaak altijd het beste vindt, vanuit je eigen standpunt. Handel je daarnaar, dan zul je jezelf in de wereld zo een werkelijkheid kunnen scheppen, die doel heeft, die bewustwording en geluk betekent.

En als je dat niet doet? Ik zal maar even een voorbeeldje geven. Laten wij terug gaan naar het Nederland van 1940-1945.

Toendertijd waren er mensen, die, voor zich, zeiden: "Wij zijn het niet eens met alles wat er hier gebeurt."

Dat was natuurlijk redelijk. Zij hadden daar zeker gelijk in.

"Maar", zo gingen zij verder, "de andere kant is toch ook niet zo slecht. Laten wij nu maar een beetje aan deze kant en wat aan die kant geven, dan komen wij er wel uit."

Hoezeer de onwaarheid zegeviert onder de mensen, kunt u afleiden uit het feit dat dit onvoorstelbaar vaak gebeurt is. Maar die mensen zullen nooit geheel uit hun problemen komen. Houden zij zich nu aan de kant die gewonnen heeft, dan zijn zij voor zichzelf in hun hart schuldig. Houden zij zich aan de andere kant, dan zijn zij, door hun verder gaan zonder aansprakelijkheid hiervoor te aanvaarden, verraders, en profiteren zij ten koste van anderen van dingen die zijzelf zeker niet verdiend hebben. Zij zijn niet oprecht geweest.

Wanneer iemand echter in die dagen, heeft gezegd - ook al mag dat uit het huidige standpunt onjuist zijn geweest -: "Zo kies ik. Dit is voor mij waarheid", en werkelijk daarnaar geleefd en gestreefd heeft, zo goed hij kon, een mens dus met een ideaal, dan mankeert daar ook nu niets aan. Degeen echter, die op een compromis heeft aangestuurd, heeft innerlijk veel voor zichzelf bedorven. Die heeft zijn eigen wereld, de waarde van eigen moraal, ontwaard. Als zo iemand doodgaat, denkt u dan dat aan de andere kant wordt gezegd: "Nu ja, je was oud-verzetsstrijder, ga de hemel maar in."? En: "Jij was lid van de N.S.B., ga jij maar naar de onderste verdieping"? Daar wordt gevraagd: "Hoe heb je geleefd volgens je eigen overtuiging en inzichten?", "Ben je oprecht geweest tegenover de wereld en jezelf? Heb je werkelijk het goede willen doen?". Wanneer je daar "ja" op kunt zeggen, dan wordt er niet gevraagd wat je bent geweest: communist, sociaal-democraat, socialist, of nazi. Dan vragen ze ook niet of je een neger bent, of ergens anders vandaan komt. Ook word je niet gevraagd, of je uit een deel van de maatschappij komt dat cultureel hoog of laag staat. In de sferen geldt alleen maar het licht, dat je in jezelf draagt. En licht is identiek met waarheid.

Wanneer u zich dit realiseert, dan zult u ongetwijfeld met mij eens zijn, dat het vermogen eerlijk te zijn tegenover jezelf en tegenover anderen een heel grote rol speelt in elke geestelijke ontwikkeling.

En wat meer is: dan zult u waarschijnlijk niet meer durven ontkennen dat er in uw eigen leven maar al te vaak door halve waarheden en halve onwaarheden voor en door uzelf en voor anderen maar al te vaak onmogelijke situaties zijn geschapen. Dan zult u niet meer kunnen ontkennen, dat door deze onoprechtheden en in de wereld en in de geest veel verloren gaat, wat anders reeds nu in de glorievolle volmaaktheid van het licht zou kunnen schitteren.

Misschien denkt u, dat dit veel woorden zijn over weinig belangrijke dingen. Misschien vindt u het groot gepraat over dingen die onmogelijk zijn, of voor u van te weinig belang.

Toch wil ik niet eindigen zonder nog een paar aanhalingen omtrent de waarheid te geven.

Waar zijn is de zwaarste taak van het leven.

Waarheid beleven is 't grootste loon dat God de mens kan geven.

Wanneer je werkelijk de waarheid beleeft, niet alleen maar de wereld waar je deel van uitmaakt, maar de daarin geopenbaarde werkelijkheid, dan heb je reeds op aarde, in die wereld, een loon gekregen dat alle dingen te boven gaat. Dan immers leer je de werkelijke bedoeling van de dingen te doorzien. Doelbewust een offer brengen is in verhouding gemakkelijk. Een offer brengen, terwijl je niet begrijpt waarom, daarentegen heel moeilijk. Iets accepteren, waarvan je niet weet, wat het betekent, brengt onrust. Accepteren, wat God je geeft in het leven met een vol bewustzijn, betekent de grootste vreugde die er bestaat.

Wie de waarheid gebruikt, vindt zichzelf;

wie de waarheid misbruikt, verliest de wereld.

Wanneer je in je leven de waarheid gebruikt om steeds verder te komen, steeds intenser te leven, dan zul je daardoor jezelf leren vinden in waarheid. Maar als je voortdurend de leugen gebruikt, raak je daardoor alle contact met de wereld kwijt. Je gaat alles verkeerd inschatten en verkeerd waarderen. Je verliest de ware wereld en blijft alleen achter, zonder leven, zonder zelfkennis, verlaten in een wereld vol duistere zelfbegoocheling.

Wie de waarheid zegt, is dwaas,

wie de waarheid leeft, is ingewijd.

Wie de waarheid wil spreken, zegt uiteindelijk niets. Waarheid is iets wat je niet met woorden naar voren kunt brengen, maar alleen in jezelf beleven. Daarom is nadrukkelijk spreken over de waarheid vaak niets meer dan een verbergen van een leugen. Maar wie de waarheid leeft, ondergaat een inwijding.

Door zelf waar te leven, beleef je de waarheid in alle dingen.

Dit brengt een kracht en bewustwording, die je boven jezelf verheft, boven het "ik" in de beperkte vorm.

Dan wordt het een bewustwording van het ware, het werkelijke "IK", dat in God, ver boven alle dingen van schijn, werkelijk bestaat.

❖ *Waarom zouden de engelen ons benijden?*

De engelen benijden ons, omdat een engel een lichtende geest is, die, ofwel de strijd om de bewustwording reeds heeft volbracht, danwel die strijd nog moet beginnen. Juist deze wezens weten hoe goed het is, hoe groot de vreugde is van in de strijd iets te winnen.

Het klinkt u misschien vreemd, maar stel u eens voor dat u alles heeft wat uw hart begeert, dan kunt u heel gelukkig zijn. Maar de intensiteit van leven, die iemand ondergaat die telkens weer een pas verder komt, die heeft u niet. De mens, juist doordat hij streeft, een geest die nog steeds geboeid wordt door zijn eigen noodzaak tot streven, kan, zij het voor korte tijd, God vaak intenser beleven dan een engel dat kan doen.

Slechts diegenen onder u, die zichzelf als afzonderlijke persoonlijkheden kunnen vernietigen, door de waan van een afzonderlijk "IK" prijs te geven, kunnen, door op te gaan in het Groot-goddelijke, weer die intensiteit van vreugde en leven kennen. Meestal doet men dat sneller, wanneer men een bewustwordingsgang heeft doorgemaakt. De engelen, die sedert het begin van de wereld gelijk zijn gebleven, werkende voor de mensheid, strevende naar God, en toch niet kennende een bereiken, leven alleen volgens hun eigen wezen en kennen niet de vreugde van een oprecht geven, een oprecht aanvaarden, Is het dan wonder dat zij ons benijden?

❖ *In de politiek wordt vaak met waarheid getransigeerd. Maar degenen die daaraan debet zijn, kunnen niet altijd doen wat zij persoonlijk willen. Het lijkt mij daarom bijna onmenselijk de consequenties van een geheel waar zijn hier te aanvaarden.*

Mij lijkt dit niet. Deze mensen hebben over het algemeen een waanvoorstelling. Zij menen dat deze wereld, die nu voor hen bestaat, ook werkelijk de echte is. M.a.w.: zij zien elke omwenteling als een nadeel. Zij zoeken voortdurend de huidige status te handhaven, misschien haar nog

verder te perfectioneren. Is het echter geen waan aan te nemen dat in een wereld van veranderende vormen, en steeds voorbijsnellende tijd, iets permanent zou zijn?

Wat gebeuren moet, gebeurt toch. Zou men ontwapenen, zeker, dan zou Amerika's levenspeil aanmerkelijk dalen. Maar 't zou na korte tijd hoger dan ooit kunnen rijzen door een hervorming van de industrieën en grotere rijkdom van producten. Maar eerst zou er een periode komen van ongeveer 20 jaren van betrekkelijke armoede. De politicus kan dit risico niet nemen, waar hij de moed niet heeft de gevolgen te aanvaarden van de waarheid. Hij zou dan moeten zeggen: "40 tot 60% van de staatsinkomens wordt verkwist aan ambtenarij en bewapeningen, die niet nuttig zijn, of niet gebruikt worden, behalve in oorlogen, waarin de rest van het volksvermogen wordt verloren."

Als u nu zou zeggen, dat er een omwenteling zou komen, wanneer één van hen dit op zou merken, dan ben ik het direct met u eens. Desondanks zou ik toch de waarheid voor willen staan, en wel om de volgende redenen: Wanneer men nu zou proberen de waarheid te vertellen en eerlijk en oprecht de gevolgen daarvan zou willen aanvaarden, dan zou door deze waarheid ook de werkelijke reeks inzichten van de mensheid eindelijk zegevieren, zouden ook de ware gevoelens van de mensen eindelijk zegevieren. Dan zou naastenliefde niet meer een verplichting zijn, die wordt voldaan met twee kwartjes en beloond met een collectespeldje. Menigeen gooit er voorzichtig twee stuivers in, dat is niet duur en lijkt ook heel wat. Dat is de grote fout.

Bij de mensen staat de schijn voorop. Men klopt zich op de borst en denkt dat men zo goed is, dat men alleen het goede wil. Men vergeet daarbij op te merken, dat men voortdurend zichzelf en de waarheid loochent, omdat men zich er voor schaamt de schijn terzijde te stellen en te vertellen, wat de waarheid is. Ik geef toe dat voor zoiets grote moed nodig is. Maar dit terzijde gelaten, meen ik, dat voor de hele wereld een oprecht en waar zich uitspreken omtrent doeleinden en bestrevingen, gepaard met een waar erkennen en toegeven van de foute toestanden door verschillende staten, een oprecht spreken over de werkelijke toestand in de wereld, van een veel groter belang zou zijn voor de mensheid. En ook betere gevolgen zou hebben dan de kwakzalverij van de verdraaide waarheid, die de wonden van de wereld dreigt te vervormen tot pestbuilen, die in een oorlog overgaan en de dood kunnen betekenen van een groot deel van de mensheid, of misschien wel van alle mensen op aarde.

Het is niet gemakkelijk om deze dingen te bespreken. Maar dit erkennende, blijf ik er bij dat het spreken van de waarheid noodzakelijk is. Geestelijk kun je zeggen: aan de waarheid brand je je niet, maar wel aan de leugen.

❖ *Dat is toch wel een heel grote consequentie!*

Wanneer iemand b.v.b. door kanker aangetast is en een deel van zijn lichaam wordt geamputeerd, heeft dit ongetwijfeld ook grote consequenties. "Maar", zo zegt dan de dokter, "het is in ieder geval beter dan dat de patiënt succumbeert". Leugen en bedrog, vooral het leugentje om bestwil, zijn bij heel veel mensen - men kan wel zeggen op haast de hele wereld - tot een soort sluipende kanker geworden, die bewustwording, leven en streven van de mensen terugbrengt tot een automatisch zoeken naar wat genietingen en verder het leven lijdelijk doet ondergaan. Geestelijk is dit de dood, een geestelijke ondergang, die een hernieuwd stoffelijk leven steeds weer noodzakelijk zal maken, die alle vooruitgang stilzet.

Ik ben het met u eens dat de consequenties van waar zijn groot moeten worden genoemd. Maar de consequenties van een voortgezet NIET-waar zijn, zijn groter. De waarheid is uiteindelijk toch ook, dat een mens beter kan sterven en daardoor een hoger bewustzijn vinden, dan 90 jaren te leven om dan geestelijk in duisternis te lijden en uiteindelijk terug te moeten keren tot een wereld om daar eenzelfde leven opnieuw te moeten beginnen. U kunt dit met mij eens zijn, of niet, maar ik meen dat dit, vanuit mijn standpunt althans, volledig juist is.

❖ *De leugen is over heel de wereld verbreid. Wanneer men op vooraanstaande plaatsen in het leven de waarheid zou spreken, dan zou daar een zodanige golf van verontwaardiging en leugen op volgen, dat de gevolgen niet te overzien zijn. Deze toestand is toch aan de grote geestelijke leiders ook bekend? Wanneer het nodig is zullen die toch wel ingrijpen?*

Er zijn kort geleden een paar opstandelingendorpen gebombardeerd, door middel van kleine versterkingen, die forten genoemd worden. Heel sportief heeft men echter, voor men dit deed, kennis gegeven aan de inwoners, dat dit de gevolgen waren van de opstand.

Op het ogenblik spreekt men over de hele wereld over de waarheid als een noodzaak. Niet alleen door middel van mediums. Woorden hierover worden kunstenaars en artiesten in de mond gelegd. Zij worden gebracht van kansel en preekstoel. De roep om verdraagzaamheid en waarheid, mijn vriend, klinkt op het ogenblik door de hele wereld. Ook dit is een waarschuwing, niet alleen maar een vraag. De waarschuwing is deze:

Wanneer de wereld in leugens blijft volharden (en (in haar haat), zoals op het ogenblik het geval is, deze rationaliserende met z.g. behoeften en noodzaken, met speculaties omtrent omwentelingen, opstanden en economische consequenties, dan graaft deze wereld niet alleen stoffelijk haar graf, maar bereidt zij zich en haar bewoners een geestelijke ellende, die haast zonder gelijke is.

De leiders van de mensheid kunnen niet veel doen. Dat is waar. Hun verantwoordelijkheid is wel zeer groot. De hoge geestelijke leiders kunnen iemand immers niet het leven nemen, of uit het politieke leven terugdringen door b.v.b. ziekte, zonder de verantwoording te dragen voor een gelijkwaardige mogelijkheid tot bewustwording voor het slachtoffer van de maatregel. Want door schuld van de leiders mag geen enkele geest in het duister verloren gaan. Dit is de reden dat er zoveel wordt geduld. Toch vallen er steeds politieke figuren, hoofdzakelijk politieke figuren, die eigen idealen en waarheid verloren hebben, verloochend hebben.

In de toekomst zullen er nog meer vallen. Dit is grotendeels het werk van de leiders van de wereld, die nog trachten het ergste te voorkomen. Gelijktijdig leren zij aan alle mensen: Verdraag anderen, maar bovenal: wees wáár! Misschien dat, wanneer de kleine man leert deze raad op te volgen, ook de groten der aarde eindelijk de moed zullen hebben om de treurige waarheid uit te spreken.

❖ *Maar heel veel leiders drijven de mensheid voort op een verkeerd pad en heten toch groot en goed, zijn machtig.*

M.a.w.: de vrucht van de leugen lijkt zoet. Maar de prijs die er voor betaald wordt, is onvoorstelbaar hoog. Dit zal men overal, in arbeidersbewegingen, in politieke partijen, in kerken, ja, overal moeten ontdekken. Wij hopen dat die ontdekking niet te pijnlijk wordt. Daarom, nogmaals, de nadruk op de waarheid. Zoals voor een paar mensen, als hier, nu verder ongeacht of het veel of weinig toehoorders zijn, altijd weer, nu hier dan daar. Alles in de hoop, dat de mens op den duur, zelfstandig denkende en zoekende naar waarheid, zich zal leren voorbereiden op de tijd, dat de waarheid niet meer verborgen kan blijven.

In de tijd dat mensen met de veelgeliefde kluiten niet meer in 't riet te sturen zijn, en de zeer gewaardeerde doofpotten barsten, dan zullen deze mensen misschien in staat zijn de juiste houding aan te nemen en zo nog kunnen redden wat er te redden valt.

U hoeft niet pessimistisch te zijn. Maar de wereld staat op het ogenblik in het teken van de vernieuwing en dat gaat nu eenmaal altijd met strijd en nood en met leed gepaard.

Op deze wereld zal nog heel wat pijn, strijd en leed zijn. Misschien geen wereldoorlogen, geen wereld die met een laatste atoomexplosie uit het AI verdwijnt. Maar dan toch wel een wereld, die politiek vastloopt in compromis, staking en opstand. Een wereld die door de Natuur wordt geselsd. Een wereld, die, in bloed misschien wel, zal trachten te smoren, wat niet meer is dan een uiting van het zoeken naar waarheid van zekere groepen.

In het Oosten is het begonnen: China. Het dringt door in de verschillende landen. Indonesië is er ook een voorbeeld van. Het spreekt in de satellietlanden van Rusland. Het gist in Oost-, maar evenzeer in West-Duitsland. Het fluistert opstandig in Frankrijk, het dreigt in België en begint langzaam maar zeker te kankeren in Nederland. Het gaat verder.

Ook in Noord- en Zuid-Amerika zijn de zaken allang niet meer, zoals ze eigenlijk moeten zijn. Dit alles is alleen maar een waarschuwing, het begin van een eerste golf. De volgende golf zal nog veel erger zijn, grotere gevolgen met zich brengen. Daarom is het belangrijk, dat men leert de waarheid te waarderen, te beleven. Daarom is het noodzakelijk, dat men de uitvlucht: "Een leugen is soms noodzakelijk", eindelijk terzijde zet en zich realiseert, dat de leugen op de lange duur altijd meer kwaad baart dan goed. Dat een voortgaan met liegen een groter leed zal brengen dan onverschillig welke opoffering ter wille van de waarheid ooit zal kunnen betekenen.

❖ *Mag ik zeggen, dat de grote leiders op aarde zich ook niet bezig houden met geestelijke ontwikkeling? Als zij dit wel deden, zou alles wel anders gaan.*

Ik geloof dat u zich hier vergist. Zeer veel leidende staatslieden - en niet alleen in westerse landen - houden zich bezig met occulte wijsheid en wetenschap, zoeken naar mystiek en magie. In vele gevallen laten zij zich leiden door kerkelijke gedachten, of instanties, omdat hun geloof voor hen geestelijk zo'n belangrijke factor is. Dat is de waarheid.

❖ *En hun politiek? Dan kunnen zij beter de consequenties van de waarheid aanvaarden.*

Dat vind ik ook. Maar zij denken er waarschijnlijk anders over. Dit komt vaak voort uit een verkeerd begrip van hun eigen belangrijkheid. Er zijn mensen die denken, dat als zij de wereld niet meer verder kunnen leiden, dat dan de wereld ten gronde gaat, dat de Staat valt, en alles wat zij, de leiders, voor allen zochten te bereiken ook ten gronde zal gaan. Dat is wel niet zo, maar dat dénken zij. En omdat zij dit vaak oprecht geloven, houden zij zich vast aan hun hoge plaats ten koste van alles. Zij begrijpen niet, dat zij, hetgeen zij vrezen, juist daardoor tot stand brengen.

❖ *Hoe weet je nu wat waar is? Hoe weet ik b.v.b., dat eerder dorpen dan forten gebombardeerd werden?*

Ik sprak over dorpen, omdat de versterkingen in de moderne tijd geen fort meer mogen heten. Wat uw vraag betreft: u zult het moeten geloven of verwerpen. Want dit ligt buiten het bereik van uw oordeel. Er zijn dingen genoeg in uw leven, waarover u wel kunt oordelen. U weet heel goed, b.v.b. of u volgens uw eerlijke overtuiging de waarheid spreekt of niet. Op den duur leert u het van anderen aanvoelen, zodat u het voor uw eigen overtuiging waarlijk ook van anderen kunt weten.

Waarheid is altijd een betrekkelijk iets. Wanneer je eerlijk bent in alle dingen, volgens je beste weten, dan zul je jezelf leren kennen. Dan zul je een beeld van je wereld verwerven, dat het je mogelijk maakt altijd het beste te bereiken volgens je bewustzijn, voor jezelf, zowel als voor anderen.

Door u bezig te houden met mogelijke waarheden die zich te zeer aan uw persoonlijk denken of waarnemen onttrekken, loopt u groot gevaar in eigen leven de kleinere, maar voor u belangrijke normen geheel te verwaarlozen. Het gaat er b.v.b. niet om, of wat de president van de USA heeft gezegd nu waar is of niet. Het gaat er om wat u gister b.v.b. tegen een vriend heeft gezegd, waar was of niet. Of hetgeen u zich voorgenomen heeft te doen, eerlijk en oprecht is, of een leugen metterdaad. Daar moet je mee beginnen. En wanneer je dat doet, krijg je ook een helderder inzicht in de waarheid van de grote dingen, omdat je dan leert de waarheid in alles aan te voelen.

❖ *Toch blijft het moeilijk. Want wanneer ik bij een ander kom met mijn waarheid, die in strijd is met de zijne....*

Dan is niets méér waar dan het feit, dat u, overtuigd van uw eigen waarheid, de regels daarvan op u zelf moet toepassen, terwijl u niet zeker kunt zijn van de waarden, die voor een ander waar zijn. U moet dus een ander de vrijheid laten zijn waarheid op eigen wijze te volgen en te zoeken.

Moeilijk, zegt u? Niet zo erg, als u tenminste niet bevreesd bent voor consequenties, die zich in 9 van de 10 gevallen in werkelijkheid toch niet tonen. De mens laat de meeste dingen om mogelijke gevolgen te vermijden. Gevolgen die hij vreest, maar die nooit tot werkelijkheid worden, tenzij de mens natuurlijk helpt ze te verwerkelijken door zijn eigen leugens.

Nu ga ik het woord overgeven aan de volgende spreker.

Goeden avond.